

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/213/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114219898
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114219898.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovvej v právnej veci navrhovateľky Ing. O. G., trvale bytom U. nad W., Q. hájom XXXX/XX/XX, štátnej občianky V. republiky proti odporcovi Q. A., bytom Q. XX, štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o príspevok na výživu a úhradu nákladov nevydatej matky s prísl., na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. októbra 2014, č.k. 12C/145/2014-56, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 50 eur titulom úhrady nákladov nevydatej matky (výrok I.), uložil odporcovi povinnosť prispievať navrhovateľke na jej výživu sumou 60 eur mesačne v období od 25.8.2013 do 24.8.2015 (výrok II.), zročné výživné vo výške 780 eur uložil odporcovi zaplatiť do 24.8.2015 (výroby III.), navrhovateľke nepriznal náhradu trov konania (výrok IV.) a napokon odporcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 28,50 eura (výrok V.).

Rozhodol tak o návrhu navrhovateľky, ktorá sa uvedených nárokov domáhala s odôvodnením, že s odporcom sú rodičia maloletého dieťaťa (nar. 2013), manželstvo neuzavreli, ani nežijú v spoločnej domácnosti a príjem navrhovateľky tvoril iba rodičovský príspevok 203 eur mesačne a rodinné prídavky 23,52 eur mesačne. Na strane odporcu zistil okresný súd, že odporca pracoval vo W. M. a z príjmu 1148,78 libier mesačne uhradza náklady na nájom, elektrinu, plyn, vodu, dôchodkové sporenie, internet a mobilný telefón, koncesionársky poplatok a cestovné, po úhrade ktorých zostáva odporcovi suma 200 libier (240 eur) mesačne. Na strane navrhovateľky okresný súd zistil, že jej príjem tvorí iba rodičovský príspevok vo výške 203 eur mesačne a poberá rodinné prídavky 23,52 eur mesačne. V konaní boli preukázané výdavky spojené s tehotenstvom a pôrodom vo výške 119 eur. Na základe právneho posúdenia podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine a § 75 ods. 1 Zákona o rodine okresný súd konštatoval, že suma 50 eur zodpovedá približne polovici preukázaných nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom vynaložených navrhovateľkou, a preto odporcu k zaplaceniu tohto nároku zaviazal. Čo sa týka príspevku na výživu nevydatej matky, vychádzal okresný súd zo zárobkových možností účastníkov a konštatoval, že suma, ktorá ostáva odporcovi s jeho príjmu je omnoho vyššia ako suma, ktorú má k dispozícii navrhovateľka, a preto z nej odporca môže hrať príspevok vo výške 60 eur mesačne. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a o poplatkovej povinnosti podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť za oslobodenú navrhovateľku súdny poplatok z návrhu.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, a navrhoval jeho zmenu tak, že krajský súd návrh zamietne alebo zruší a vráti okresnému súdu na ďalšie konanie. Napadnutému rozhodnutiu vytkol nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne závery. Pokiaľ okresný súd konštatoval, že odporcovi ostáva mesačne suma 240 eur, je potrebné dodať, že z nej odporca platí výživné na spoločného maloletého syna vo výške 50 eur mesačne, svoju stravu a cestovné na Slovensko. Okresný súd vôbec nebral do úvahy, že náklady od odporcu na živobytie v zahraničnom sú vyššie a odporca sa na rozdiel od navrhovateľky nemôže spoliehať na pomoc svojich rodičov, ale je odkázaný len sám na seba. Naopak na strane navrhovateľky zohľadnil okresný súd len príjem 203 eur mesačne a nebral do úvahy sumu 23,52 eur mesačne a nezarátal ani sumu 50 eur určenú na výživu maloletého. Po zohľadnení uvedených skutočností neobstojí záver okresného súdu, že odporcovi oproti navrhovateľke ostáva omnoho vyššia suma, z ktorej môže hrať určený príspevok. Tiež bolo pri rozhodovaní o príspevku na výživu nevydatej matke potrebné zohľadniť, že sa nejedná o určenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi, kde je určujúca požiadavka rovnakej životnej úrovne manželov. Okresný súd sa vôbec nezaoberal výdavkami navrhovateľky, pričom sama navrhovateľka v návrhu uvádza, že výdavky na jej bývanie a stravu uhrádzajú jej rodičia a súčasne navrhovateľka tvrdí, že rodičom uhrádza 267 eur mesačne. Odporca ďalej namietal, že okresný súd nezisťoval konkrétne náklady a potreby navrhovateľky a napadnuté rozhodnutie je preto nepreskúmateľné. Určená výška príspevku 60 eur mesačne neobstojí z hľadiska primeranosti a z rozhodnutia nie je zrejmé ako okresný súd dospel k sume 60 eur mesačne. Určená výška príspevku nie je ani primeraná, pretože je vyššia ako výživné uhrádzané maloletému a súčasne nie je podľa odporcu ani v súlade s dobrými mravmi.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedla, že jej príjem zďaleka nestačí na úhradu jej výdavkov a je odkázaná na pomoc svojich rodičov, ktorí jej hradia výdavky na bývanie a väčšinou i na stravu. Z dôvodu celodennej starostlivosti o spoločného maloletého syna sa navrhovateľke podstatne zhoršila životná úroveň, pričom životná úroveň odporcu ostala nezmenená, a tento sa o maloletého v zásade nezaujíma.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine, otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

Citované ustanovenie je vyjadrením elementárnej zodpovednosti muža, podieľať sa nielen na starostlivosti o svoje dieťa, ale aj pomôcť aspoň materiálne matke spoločného dieťaťa, a to najmenej v čase, kedy sú možnosti matky zabezpečiť si príjem obmedzené starostlivosťou o spoločné dieťa.

Odporca v odvolaní žiada striktné prihliadať na sumu, ktorá mu ostane po uhradení všetkých jeho nákladov živobytia. Na druhú stranu poukazuje na pomoc zo strany rodičov navrhovateľky ako aj na plnenia, ktoré sú určené pre maloletého. Opomína tým základné skutkové východisko veci, ktorým nie je matematicky presné zisťovanie disponibilných čiastok na jeho strane a matematicky presná špecifikácia výdavkov na strane navrhovateľky, ale skutočnosť, že odporca má možnosť si prácou zabezpečiť príjem na uspokojenie všetkých bežných životných potrieb, zatiaľ čo navrhovateľka je z dôvodu časovej náročnosti starostlivosti o spoločné maloleté dieťa odkázaná len na sociálnu dávku v podobe rodičovského príspevku vo výške 203 eur mesačne, z ktorej sumy by bez pomoci svojich rodičov nebola schopná uhradiť ani svoje najzákladnejšie životné potreby. Pritom na ich úhradu nemožno počítať plnenia ktoré sú určené na úhradu potrieb maloletého dieťaťa. Tento diametrálny rozdiel na strane účastníkov v možnostiach zabezpečenia ich životných potrieb plne postačuje na to, aby bol odporca v súlade s citovaným ustanovením § 74 ods. 1 Zákona o rodine zaviazaný na plnenia, uložené napadnutým rozhodnutím. Čo sa týka ich výšky, a to najmä v otázke príspevku na výživu nevydatej matke, je pri bežných znalostiach životných nákladov zrejmé, že ani spolu so sumou stanoveného príspevku 60 eur mesačne nebude môcť navrhovateľka sama zabezpečiť svoje živobytie a naďalej bude odkázaná na pomoc blízkych osôb, a to pravdepodobne najmä svojich rodičov, tak ako tomu bolo doteraz. Táto pomoc však rozhodne nemôže nahrádzať zákonnú povinnosť odporcu, ako to naznačuje odporca vo svojom odvolaní.

Vzhľadom na uvedené bolo napadnuté rozhodnutie založené na dostatočných a správnych skutkových zisteniach a plne zodpovedalo citovanému ustanoveniu zákona o rodine. Krajský súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

V odvolacom konaní bola úspešná navrhovateľka, ktorá by mala v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní jej však žiadne trovy nevznikli, preto jej krajský súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku   n i e   j e   o d v o l a n i e   p r í p u s t n é .